

Voor u ligt
het jaarverslag over 2017

Inleiding

U LEEST

het jaar waarin de 9,5 stellingen werden geformuleerd en voorgesteld in een mooi spektakel in april 2017. U leest hierover zeker nog meer.

Ook leest u over de engagementen van PSC Open Huis, u ziet foto's uit de vluchtelingen-werking van het ACM, waarmee het PSC Antwerpen samenwerkt "als bevoorrechte partner", u leest interviews met een aantal medewerkers, u leest over nieuwe projecten en het aanwerven van een nieuwe stadspredikant ...

Kortom het jaar is voorbij en belooft veel voor de toekomst.

Veel leesgenot.

Ina Koeman

WOORD VAN DE VOORZITTER

Het lijkt bijna traditioneel te worden. 2017 was, zoals vele vorige jaren, weer een bewogen jaar voor het PSC.

Geïnspireerd door Luther maakten we onze 9,5 stellingen (die vindt u vast ergens in dit verslag). Voor die stellingen kregen we zelfs een prijs van het netwerk DAK (Door Aandacht Kracht).

Zoals elk jaar konden we dit jaar rekenen op een geëngageerd team en veel vrijwilligers, die we allen zeer dankbaar zijn.

Daarnaast mochten we met ds Petra Schipper een waardige opvolger vinden voor ds Ina Koeman die op pensioen gaat.

En tenslotte : de start van onze Woonterp.

Wij beschikken in het totaal over 8 appartementen waarin we zeer goedkoop (280 € per maand) pas erkende vluchtelingen een tijdelijke huisvesting kunnen aanbieden.

De stellingen zijn uitdagend en vaak wordt er aan mij gevraagd of het allemaal niet wat veel is voor zo'n kleine organisatie.

Het antwoord daarop is ja, dat kunnen we nooit alleen en gelukkig moet dat ook niet. Het PSC is zo verankerd binnen het Antwerpse dat zij steun en engagement vindt bij vele partnerorganisaties. Door die samenwerking komen vaak onverwachte, creatieve projecten tot stand. En dit is mijns inziens de weg waarmee we de uitdagende en vaak stoute stellingen in de praktijk kunnen brengen.

De horizon ligt hier duidelijk ook buiten Antwerpen. De problematiek van betaalbaar wonen zal niet in Antwerpen opgelost kunnen worden. Vernieuwende initiatieven op "den buiten" kunnen mogelijk de druk op de Antwerpse woonketel verlichten.

De wetenschap dat er bij een onveranderd beleid in 2030 620 miljoen extra mensen zullen zijn in Afrika, die allen op zoek zullen gaan naar een betere toekomst, maakt het noodzakelijk om ook daar, samen met partners te gaan kijken hoe we het tij kunnen keren want anders blijft het bij dweilen met de kraan open.

Ik ben er bijna zeker van dat we volgend jaar weer terug kunnen blikken op een bewogen periode en ben ervan overtuigd dat we met u, als dynamische achterban, in 2018 enkele van de stoutmoedige stellingen vorm gaan geven.

Hartelijke groet,
Koen Kinsbergen

FEESTEN

Daar blijven we goed in!

Het afgelopen jaar organiseerden we verschillende feesten. Voor het bestuur was het Kerstfeest één van de hoogtepunten. Opeens bleek dat de bestuursleden niet alleen kunnen besturen en zich daarvoor van harte inzetten, maar ook konden organiseren, afwassen en opruimen.

Een mooie gebeurtenis!

De stellingen:

Luther inspireerde tot stoutmoedigheid

Op 25 april was er een
heus spektakel in de
Brabantse Olijfberg.

Er werden 9,5 stellingen
aangebracht op de kerkdeur,
zoals Luther ooit zijn
95 stellingen (al of niet)
op de poort van de slotkapel
in Wittenberg timmerde.

Een stukje uit de lezing van ds Ina Koeman:
"Luther werd in de rand van kerk en samenleving
gedrongen zouden we in deze tijd zeggen, maar
hij had in die rand vele medestanders, met hen
maakte hij opnieuw gemeenschap... Een nieuwe
kerk werd geboren. Tegen wil en dank.

Zijn 95 stellingen waren een geheel van gedach-
ten over de aflat, de betekenis van de kerk, de
handelwijze van priesters en bisschoppen, gena-
de van God en vooral: de Bijbel alleen.

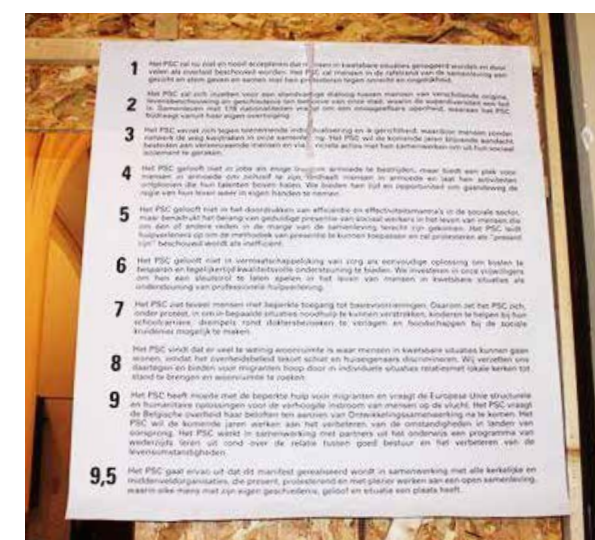
Veel teveel om op te noemen. Wij hebben naar
analogie van zijn stellingen een tienmaal ver-
dunde versie gemaakt... zo komen we aan 9.5
stellingen. En deze hebben wij hier op de deur
getimmerd. En wij hopen daarmee het PSC als
beweging nieuw leven in te blazen. Opnieuw de
kerk en de samenleving in beweging te zetten.
Samen met anderen

Een beetje rebels, wat stoutmoediger willen we
graag zijn, worden, blijven...
Luther zelf was niet zo van de rebellie ...
Hoewel hij zelf rebelleerde tegen de Rooms-
Katholieke Kerk, maar dit aanvankelijk niet wil-
de doen, schreef over het rebel zijn: "Laat daar-

PROTESTANTS SOCIAAL (INTER) CULTUREEL MANIFEST

2017

om ieder die moorden, rammeien en steken kan,
openlijk of geheim, het goed in gedachten hou-
den dat niets giftiger, nadeliger en duivelser zijn
kan dan een rebel." We hoeven zijn reacties op
de boerenopstand er maar op na te lezen.
't is maar dat we het weten.

Gelukkig bleek hij thuis anders te zijn - onder-
tussen was deze uitgetreden Augustijner mon-
nik getrouwd met Catharina van Bora, een uitge-
treden non, en hadden ze samen vier kinderen
in leven.

Daar zegt hij tegen een huilend kind: 'Schreeuw
maar flink en weer je maar goed, mij heeft de
paus ook gebonden, maar ik heb mij uit zijn ban-
den bevrijd'.
Misschien is dat wel een uitspraak, die we als PSC
goed moeten onthouden: schreeuw maar flink
tegen onrecht, tegen ongelijkheid, en weer je

maar goed tegen armoede en tegen de valse op-
lossingen van Europa ivm mensen-op-de-vlucht,
jou heeft de regelgeving, het beleid, de politieke
no-nonsens cultuur ook gebonden, maar jij kunt
je samen met de in de rand gedrevenen daaruit
bevrijden. Het hoeft niet dat er armen onder u
zijn... leert de Bijbel ons immers.

Het evangelie, de Bijbelse boodschap, is de ware
schat van de Kerk. Deze stelling, uit de 95 stel-
lingen van 1517, is fundamenteel voor het in-
zicht in de theologie van Luther. Ik hoop dat we
dat als kerk ook onthouden, dat opnieuw durven
beleven. Opstanding tegen de dood is dé blij-
de boodschap – dood is alles wat mensen klein
maakt, monddood doet zijn, kapot maakt en ver-
moordt... Laten we als PSC én kleine protestant-
se kerk dat maar uitdragen. In woord en daad.

Stefan Paas, hoogleraar missiologie, zegt: 'De
kerk van de toekomst zal het moeten hebben
van een schaamteloze, onbevangen omarmde
underdogpositie, die haar de ruimte geeft om te-
gendraads te durven zijn en te getuigen van een
God die Liefde heet.'"

Zo werd de toekomst van PSC Antwerpen in-
geluid met 9,5 stellingen van protest en
hoop: een Protestants Sociaal Manifest
2017. De letternaam PSC zal behouden wor-
den vanwege de grote bekendheid, maar
voortaan zal dit de dekking zijn voor:
Protestants Sociaal (inter)Cultureel Manifest.

Het PSC Antwerpen zet zich als beweging in met en voor ieder die dat nodig heeft, armgemaakten en armgeraakten, mensen in kwetsbare situaties.

Het PSC is present in de levens van mensen en helpt, waar geen helper is, zonder onderscheid.

In dit Lutherjaar presenteert het PSC een manifest met stellingen toegepast op de actuele politieke en maatschappelijke situatie.

- 1 Het PSC zal nu niet en nooit accepteren dat mensen in kwetsbare situaties genegeerd worden en door velen als overlast beschouwd worden. Het PSC zal mensen in de rafelrand van de samenleving een gezicht en stem geven en samen met hen protesteren tegen onrecht en ongelijkheid.
- 2 Het PSC zal zich inzetten voor een standvastige dialoog tussen mensen van verschillende origine, levensbeschouwing en geschiedenis ten behoeve van onze stad, waarin de superdiversiteit een feit is. Samenleven met 178 nationaliteiten vraagt om een onopgeefbare openheid, waaraan het PSC bijdraagt vanuit haar eigen overtuiging.
- 3 Het PSC verzet zich tegen toenemende individualisering en ik-gerichtheid, waardoor mensen zonder netwerk de weg kwijtraken in onze samenleving. Het PSC wil de komende jaren blijvende aandacht besteden aan vereenzaamde mensen en via concrete acties met hen samenwerken om uit hun sociaal isolement te geraken.
- 4 Het PSC gelooft niet in jobs als enige truc om armoede te bestrijden, maar biedt een plek voor mensen in armoede om zichzelf te zijn, onthaalt mensen in armoede en laat hen activiteiten ontplooiën die hun talenten boven halen. We bieden hen tijd en opportuniteit om gaandeweg de regie van hun leven weer in eigen handen te nemen.

Het PSC gelooft niet in het doordrukken van efficiëntie en effectiviteitsmantra's in de sociale sector, maar benadrukt het belang van geduldige presentie van sociaal werkers in het leven van mensen die om één of andere reden in de marge van de samenleving terecht zijn gekomen. Het PSC leidt hulpverleners op om de methodiek van presentie te kunnen toepassen en zal protesteren als "present zijn" beschouwd wordt als inefficiënt. Het PSC gelooft niet in vermaatschappelijking van zorg als eenvoudige oplossing om kosten te besparen en tegelijkertijd kwaliteitsvolle ondersteuning te bieden. We investeren in onze vrijwilligers om hen een sleutelrol te laten spelen in het leven van mensen in kwetsbare situaties als ondersteuning van professionele hulpverlening.

5

Het PSC ziet teveel mensen met beperkte toegang tot basisvoorzieningen. Daarom zet het PSC zich, onder protest, in om in bepaalde situaties noodhulp te kunnen verstrekken, kinderen te helpen bij hun schoolcarrière, drempels rond doktersbezoeken te verlagen en boodschappen bij de sociale kruidenier mogelijk te maken.

6

Het PSC vindt dat er veel te weinig woonruimte is waar mensen in kwetsbare situaties kunnen gaan wonen, omdat het overheidsbeleid tekort schiet en huiseigenaars discrimineren. Wij verzetten ons daartegen en bieden voor migranten hoop door in individuele situaties relaties met lokale kerken tot stand te brengen en woonruimte te zoeken.

7

Het PSC heeft moeite met de beperkte hulp voor migranten en vraagt de Europese Unie structurele en humanitaire oplossingen voor de verhoogde instroom van mensen op de vlucht. Het PSC vraagt de Belgische overheid haar beloften ten aanzien van Ontwikkelingssamenwerking na te komen.

8

Het PSC wil de komende jaren werken aan het verbeteren van de omstandigheden in landen van oorsprong. Het PSC werkt in samenwerking met partners uit het onderwijs een programma van wederzijds leren uit rond over de relatie tussen goed bestuur en het verbeteren van de levensomstandigheden.

9

Het PSC gaat ervan uit dat dit manifest gerealiseerd wordt in samenwerking met alle kerkelijke en middenveldorganisaties, die present, protesterend en met plezier werken aan een open samenleving, waarin elke mens met zijn eigen geschiedenis, geloof en situatie een plaats heeft.

9,5

6

Het PSC gelooft niet in vermaatschappelijking van zorg als eenvoudige oplossing om kosten te besparen en tegelijkertijd kwaliteitsvolle ondersteuning te bieden.

We investeren in onze vrijwilligers om hen een sleutelrol te laten spelen in het leven van mensen in kwetsbare situaties als ondersteuning van professionele hulpverlening.

Hieronder vindt u een interview met Kevin Reliszko, verantwoordelijke voor het onthaal en de vrijwilligers, maatschappelijk assistent ACM. De nieuwe stadspredikante ds. Petra Schipper vormt zich in het kader van dit jaarverslag, in een interview -gesprek met Kevin Reliszko een beeld van de inzet van en voor de vrijwilligers en "Artikelzestigers" in het ACM. Wat doen zij allemaal en hoe evolueert dit werk? Wat drijft hen, wat drijft Kevin, wat betekenen zij in het ACM? Kevin doet zijn verhaal, Petra leert veel bij.

ACM-Vrijwilligers en Artikel '60

Petra: Het PSC is bovenal een beweging die drijft op de inzet van vele vrijwilligers. Ook in het ACM zijn vrijwilligers belangrijk. Hoeveel vrijwilligers zijn er dit jaar (2017) in het ACM actief?

Kevin: Er waren in 2017 zestig vrijwilligers actief binnen het ACM, hieronder verstaan we het onthaal en de jongerenwerking in de Lange Stuivenbergstraat en de vrouwenwerking in de Kerkstraat.

Petra: Welke soorten vrijwilligerswerk zijn er zoal, wat doen mensen allemaal?

Kevin: In het onthaal kan je werken als onthaalmedewerker. Ze verzorgen er het warme onthaal aan de bezoekers en bieden een luisterend oor. Ze proberen ook kleine administratieve taken te verrichten zoals bellen voor een afspraak bij diensten, inschrijvingen in de Stad Antwerpen, etc. Bij de jongerenwerking kan je ook de taak opnemen als vrijwilliger bij activiteiten en vrijetijdsbesten-

VRIJWILLIGERS 2017

ding of je kan er werken als Buddy. Sommige vrijwilligers doen een eenmalige activiteiten zoals meekoken bij het Valentijnsdiner. Je kan ook een taak opnemen als lesgever Nederlands als Tweede Taal (NT2) of naailessen of als baby-oppas in de vrouwenwerking.

Petra: Wat is V'Art? Wat doen die mensen en hoe verhoudt dit zich tot de vrijwilligers?

Kevin: Binnen het V-Art team komen we maandelijks samen met vrijwilligers (de V) en de mensen tewerkgesteld in Artikel 60 (Art) die werkzaam zijn binnen het ACM. Het zijn vooral diegenen die in het onthaal meedraaien (met uitzondering van enkelen) die deelnemen aan de V-Art vergaderingen. Er wordt hier intervisie geboden aan de deelnemers. Het is een platform voor de deelnemers om inspraak te bieden in het reilen en zeilen van de organisatie. Daarnaast is het natuurlijk een fijn moment voor alle vrijwilligers om elkaar te zien. In principe is er geen immens verschil in het werk dat de vrijwilligers of de artikel 60'ers leveren. Het verschil zit er in het engagement aangezien de Artikel 60'ers voltijds tewerkgesteld worden via het OCMW en dat de tewerkstelling via Artikel 60 beperkt is in tijd.

Petra: Hoe is de vrijwilligerswerking en art.60 georganiseerd: wie leiden het, zijn daar schema's en roosters voor en hoe verloopt de communicatie?

Kevin: In principe leid ik de vrijwilligerswerking,

maar steeds in samenspraak met Meron. Meron is ook de verantwoordelijke voor de artikel 60'ers. De communicatie verloopt per mail, maar vooral via de klassieke weg van teamverslagen en persoonlijke communicatie op de werkvloer zelf. De schema's en roosters worden ingevuld naargelang de beschikbaarheid van de vrijwilliger en de geplande activiteiten of openingsuren.

Petra: Vrijwilligers zijn kostbaar in deze samenleving. Onbaatzuchtige inzet voor mensen in de knel, dat moet je koesteren. Welke ondersteuning biedt het ACM?

Kevin: De ondersteuning en waardering van de vrijwilligers gebeurt on-the-job. Vrijwilligers worden elke dag bedankt voor hun inzet, wat volgens mij meer effect heeft dan een éénmalig bedankje. Bij een afscheid of tijdens de week van de vrijwilliger wordt er ook steeds geprobeerd om een kleine attentie te voorzien. Verder bieden we de mogelijkheid tot het volgen van opleidingen en zoals hierboven al verteld, intervisie.

Petra: Het PSC is altijd een vrijwilligers-beweging geweest. In de bijna 40 jaar van zijn bestaan is er veel veranderd, maatschappelijk, in de wereld en in het PSC en in de kerkelijke achterban. Wat merk jij daarvan? Hoe heb jij het vrijwilligerswerk in het ACM zien evolueren en waar heeft dat mee te maken volgens jou? Vind je dit positief of negatief? Hoe zie je dit evolueren in de komende jaren? Positief/negatief?

Kevin: Een van de grootste veranderingen die ik zelf zie is dat er steeds meer nieuwkomers hun weg vinden naar het vrijwilligerswerk, zo ook binnen het ACM. Vaak bieden ze zich aan om hun Nederlands te verbeteren, zich nuttig in te zetten en ervaring op te doen.

Ze willen zich voorbereiden op een job of opleiding in België. Dit heeft tot gevolg dat hun engagementen vaak van korte duur zijn.

Dit zorgt dat er steeds weer opnieuw geïnvesteerd moet worden in nieuwe vrijwilligers, maar we zijn natuurlijk gelukkig dat onze vrijwilligers een job vinden of een opleiding willen doen. Het werk zelf is ook complexer geworden, ik bedoel hiermee dat de doelgroep die ons nu bereikt vooral erkende vluchtelingen zijn (of subsidiair beschermden).

Aangezien ze vrij kort na hun aankomst in België erkend worden zijn ze vaak het Nederlands nog niet machtig. Hiervoor zijn we dan ook enorm dankbaar dat onze vrijwilligers vaak anderstalig zijn, anders zou de telefoonlijn naar de tolkendienst continue openliggen. We merken daarenboven dat er steeds meer met de computer gewerkt wordt in onze maatschappij.

Een simpel voorbeeld is de werking van de stadsloketten of het loket van dienst vreemdelingenzaken. Bijna alles moet via de computer geregeld worden. Dus veel vragen van de doelgroep zijn om afspraken te maken via de e-loketten. Oudere vrijwilligers ondervinden hier soms dezelfde barrières als onze doelgroep. Hierdoor hebben we gemerkt dat sommige vrijwilligers het moeilijk vonden om mee te draaien in het onthaal.

Petra: Wat heeft het ACM of PSC vooral nodig aan vrijwillige inzet? Welke helpende handen zijn er nog tekort of kunnen jullie er altijd bij gebruiken?

Kevin: Binnen het ACM zijn er momenteel voldoende vrijwilligers en moeten er regelmatig vrijwilli-

gers doorgestuurd worden naar andere diensten. Voor het PSC zijn er momenteel vooral vrijwilligers nodig voor het nieuwe project van de Woonterp.

Petra: Welke ingesteldheid moet je hebben om in het ACM vrijwilliger te zijn en dit met plezier vol te houden?

Kevin: Ik denk dat je vooral een warm hart moet hebben voor anderen, maar ook sterk in je schoenen staan. De verhalen waar je mee in contact komt zijn niet altijd gemakkelijk en je kan de problemen niet zomaar oplossen, integendeel ben je vaak enkel een luisterend oor en voel je je regelmatig onmachtig. Toch haal je ook veel kracht uit het werk binnen het ACM. Je leert er werkelijk de hele wereld zien, zowel de nare als de mooie kanten.

Petra: Wat is jouw rol/taak precies en wat drijft jou om dit te doen?

Kevin: Binnen het ACM begeleid ik de vrijwilligers on-the-job. Het zijn wel vooral de vrijwilligers die binnen het onthaal meedraaien. Ik help hen bij de vragen die ze tegenkomen in hun contacten met bezoekers, help hen om de wetgeving te begrijpen, en biedt voor hen een luisterend oor (en ondersteuning indien mogelijk), maar doe ook de paperassen (contracten, verplaatsingskosten, subsidieaanvraag, ...).

Wat mij motiveert is de overtuiging dat het ACM zonder de inzet van onze vrijwilligers niet hetzelfde zou zijn. Ze helpen om drempels te verlagen, barrières te doorbreken, en ons werk werkbaarder te maken. Daarom zijn we moreel verplicht om daar als organisatie aandacht voor te hebben en ondersteuning te bieden.

Heel veel dank, Kevin, voor dit gesprek en voor al je inzet!

EEN NIEUW PROJECT

8

Het PSC vindt dat er veel te weinig woonruimte is waar mensen in kwetsbare situaties kunnen gaan wonen, omdat het overheidsbeleid tekort schiet en huiseigenaars discrimineren. Wij verzetten ons daartegen en bieden voor mensen op de vlucht (migranten) hoop door met ons project OverHoop en Huizen in individuele situaties relaties met lokale kerken tot stand te brengen en woonruimte te zoeken.

de ideale woning

In de zomer van 2017 kregen we de kans om ism de sociale huisvestingsmaatschappij "De Ideale Woning" een achttal appartementen te installeren als transitwoningen voor pas erkende vluchtelingen of mensen met een subsidiaire bescherming.

Na wat onduidelijkheden ivm verantwoordelijkheden is het project per 1 februari 2018 helemaal in handen gekomen van PSC-Antwerpen. Een nieuwe, spannende opdracht.

Natuurlijk werken we ook hierin nauw samen met het ACM/CAW maar ook met kerkgemeenschappen en zelforganisaties van vluchtelingen uit bepaalde landen. We hopen dit project, dat ontertussen de naam "De Woonterp" kreeg, in 2018 verder te ontplooien. Ds Petra Schipper en Eric Joris, die als huisbaas zal fungeren, hopen dit samen met een aantal nieuwe vrijwilligers te kunnen doen.

MINKE ZUIDEMAFONDS

2017

7

Het PSC ziet teveel mensen met beperkte toegang tot basisvoorzieningen. Daarom zet het PSC zich, onder protest, in om in bepaalde situaties noodhulp te kunnen verstrekken, kinderen te helpen bij hun schoolcarrière, drempels rond doktersbezoeken te verlagen en boodschappen bij de sociale kruidenier mogelijk te maken.

Een voorbeeld van het verwezenlijken van deze stelling is het Minke Zuidemafonds, het fonds waarin we geld verzamelen om kinderen te helpen bij hun schoolcarrière.

Daarnaast zijn er ook andere PSC-fondsen, bijvoorbeeld het fonds waarmee we mensen kunnen helpen om inkoop bij de Sociale Kruidenier te doen. Ook voor dergelijke fondsen wordt regelmatig gecollecteerd in de kerken in het Antwerpse en in Zuid-Nederland.

In 2017 werd er voor 1870€ steun verleend via het Minke Zuidemafonds. Er werden dit jaar 4 buzzypassen betaald zodat enkele jongeren uit de jongerenwerking toch naar school konden gaan en hierdoor minder risico liepen op boetes.

Het Pakistaans gezin dat vorig jaar gebruik maakte van het MZF werd dit jaar verder ondersteund met het betalen van de schoolkosten. Ondertussen werd het gezin in zijn geheel erkend als vluchteling.

De familie O. uit Nigeria is ook al een tiental jaren gekend bij het ACM. De ouders proberen humanitaire regularisaties aan te vragen, maar deze komen niet door de ontvangelijkheidsfase.

Ieder kind heeft recht op een toekomst en mag daar haar/zijn best voor doen

Het PSC krijgt elk jaar gezinnen en jongeren over de vloer voor wie schoollopen niet zo'n evidentie is.

Steun die kinderen die niet mee tellen omdat ze niet de juiste verblijfspapieren hebben

**2017
€1870
STEUN**

en/of omdat hun ouders of zichzelf geen geld hebben voor de boeken en andere kosten.

De advocaat probeerde tevergeefs de retributie of administratieve bijdrage te omzeilen. De rechtbank van eerste aanleg oordeelde nochtans in hun voordeel. Aangezien ze onvoldoende bestaansmiddelen hebben en nood hebben aan een pro-deo zijn ze ook niet in staat om de retributie te betalen.

Toch denkt DVZ hier anders over. De vorige aanvraag is 'verloren' gegaan in Brussel. De laatste aanvraag werd opnieuw geweigerd omdat de retributie betaald moest worden. Dit komt neer op 700€ aangezien het twee volwassenen zijn. De kleine steun die ze ontvingen om de schoolrekeningen te helpen betalen waren voor hun een verademing.

De kinderen uit de familie die naar de universiteit gaan waren vorig jaar geslaagd en deden dit jaar opnieuw beroep op het MZF. Aangezien we er achter staan dat deze kinderen (zonder wettig verblijf) hun opleiding kunnen afmaken was de keuze om hen verder te ondersteunen dan ook vanzelfsprekend.

Het Adviescentrum Migratie is samen met de gezinnen het PSC enorm dankbaar voor de steun die verleend wordt vanuit het MZF. Voor vele van de ouders en de jongeren is zelf is scholing enorm belangrijk voor hun welzijn en vaak is het een vorm van licht in moeilijke tijden. Zonder deze steun zouden deze gezinnen het nog moeilijker hebben.

Er was al lang sprake van:

't Frakske zou gaan verhuizen, want de winkel werd veel te klein. Ze vonden een nieuwe winkel, een pand zonder wanden en daarvan werd een prachtige ruimte geschapen. Ruim, licht, open ...

Een interview van Ina Koeman met Ingrid Van Hove, verantwoordelijke van de concept store.

't Frakske wordt Travant

**Op 9 oktober 2017 was de verhuizing.
Een hele onderneming.**

En nu zitten ze hier, op de Turnhoutsebaan 112.

En ik kijk en luister en schrijf dingen op. Ingrid, de winkelverantwoordelijke en werkbegeleidster, vertelt. Ondertussen voert Solange, die hier al wat langer werkt, de nieuwe werker Mohamed in in de geheimen van de winkel en van winkelier zijn. Ze lijken het samen best naar hun zin te hebben. Solange en Mohamed zijn allebei tewerkgesteld via Art.60 (een tewerkstellingsmogelijkheid via het OCMW, die leefloners helpt om hun kan-

sen op de arbeidsmarkt te vergroten). In de winkel werken er 4 mensen via Art.60, in het hele CAW 46. Enkelen van hen vind je terug in het onthaal aan de Lange Stuivenbergstraat.

Ik zit met Ingrid in het koffiehokje. Hoewel het er gezellig uit ziet, heeft dit hoekje nog niet zoveel succes...mensen vinden het kennelijk een beetje vreemd om koffie te drinken in een winkel. Alhoewel, tegen het einde van ons gesprek komt Fatiha de winkel binnen, zij bestelt een koffie en vertelt me dat ze dit regelmatig doet, ze vindt het gezellig om hier zo te zitten, te kijken en te babbelen. Tegenover het koffiehokje staat in een wat aparte open ruimte een grote tafel.

Drie mensen, die hier via Arbeidszorg werken, zitten samen kleren uit te zoeken. Het is een groot werk. Er worden heel veel kleren gebracht, maar 't is niet zo dat alles geschikt is voor de verkoop. Sommige dingen moeten meteen weggegooid, andere genaaid, gewassen, gestreken.. En daarna moeten ze opgeborgen worden volgens een ingenieus systeem, dat de begeleiders samen met Atlas (inburgering) hebben uitgewerkt. De foto's spreken voor zich.

De mensen van Arbeidszorg werken hier op hun eigen tempo en volgens wat er voor hen mogelijk is. Langere of kortere dagen, meer of minder uren. In de winkel zijn er in totaal 18, die allemaal op verschillende dagen komen, in het hele

CAW werken er 80. Zij werken in verschillende werkingen van het CAW: de bakkerij, de houtbewerking, het sociaal restaurant in Posthof, het fietsatelier, de poetsdienst, het transport, de fietstaxi en de dienst "verhuis en wonen".

We komen via deze omweg meteen terecht bij de nieuwe naam van 't Frakske: Travant Concept Store... Travant komt van Travakken Antwerpen en het is hier een concept store omdat hier ook producten uit de andere ateliers verkocht en tentoongesteld worden.

Zo hangt er bv een fiets aan het plafond om ons niet te doen vergeten dat er ook een fietsatelier is, dat onder Travant valt. In een kleine kast staan kleine voorwerpen, die te koop zijn uit de hout-

bewerking, daarnaast zijn alle meubels in de winkel gemaakt in het houtatelier. Binnenkort zal er hier ook brood verkocht worden uit de bakkerij, maar daarvoor moet eerst nog een kast komen, want dat moet achter gesloten deuren bewaard worden volgens de wet.

In de winkel werken geen vrijwilligers meer, de laatste vrijwilliger is opgenomen in het traject van Arbeidszorg en is daar erg gelukkig mee. Eigenlijk kun je zeggen dat het oude 't Frakske nu niet meer bestaat, maar dat is toch niet helemaal waar omdat het nog wel altijd als onderdeel wordt gezien van de Travant Concept Store: de naam staat nog op het venster.

Ingrid en Christel, haar collega, die vooral in staat voor de begeleiding van de collega's uit de Arbeidszorg, houden van hun werk, dat zie je zo. Ze spreken er met passie over en genieten van alle leuke dingen die hier gebeuren. Alle medewerkers mogen zich verheugen op aandacht ge-

noeg en toffe afrondingsactiviteiten voor hen, van wie de werktijd stopt.

Wat de klanten betreft: die vinden langzamerhand hun weg. Zowel oude als nieuwe klanten genieten van het rondneuzen in de grote winkel. Sommigen van de oude klanten vinden het minder knus dan in de vroegere winkel, maar de meesten houden wel van de ruimte en het licht.

Er komt nog altijd genoeg kleding binnen, en dat is ook heel erg nodig. Zelfs vorig jaar, een toch wel moeilijk transitiejaar, zijn de inkomsten nog gestegen. Maar dat is ook nodig want deze winkel moet zichzelf bedruipen en het loon voor de verantwoordelijke en de huur opbrengen.

De "briefjesmensen" of "kaartjes" is nog steeds een systeem dat bestaat: mensen kunnen hier met een kaartje ondertekend door een sociaal assistent van bv het ACM nog altijd "gratis" kleren krijgen. Maar 't is niet meer grenzeloos. Er

zit een ander systeem achter: hoe meer kleren er worden binnengebracht door de achterban van een werking, hoe meer kaartjes die werking kan krijgen en kan gebruiken voor de mensen, die van die werking gebruik maken.

Dus om het eenvoudig te zeggen: hoe meer kleren u binnenbrengt, u van de kerken of andere organisaties achter het PSC, hoe meer vluchtelingen of mensen-in-armoede er via het ACM of PSC Open Huis gratis kleren kunnen meemen. Dus u ziet: het hangt van ons af hoeveel mensen er kunnen geholpen worden.

De vraag blijft dus: als u propere, goeie en niet kapotte kleren kwijt wilt...bij de Travant concept store krijgen ze die graag. Ze zullen zorgvuldig behandeld worden en uitgesteld worden in de winkel!

De spullen zijn gemakkelijk binnen te brengen via de achterkant van de winkel: u rijdt de

Kroonstraat in, gaat de eerste (doodlopende) straat links in – dit is de Erasmusstraat, aan het einde weer links en daar is de garagepoort van de winkel. En hup, alle zakken worden binnengedragen.

Gaat u zeker es kijken. Het is zeer de moeite waard. Er is een fantastisch vriendelijk onthaal en er is heerlijke koffie!

“JE VOELT JE NIET THUIS
WAAR JE WOONT, MAAR
WAAR ZE JE BEGRIJPEN”

Aldus de Duitse dichter Christian Morgenstern.
En in dat opzicht was PSC Open Huis ook in 2017 een thuis
voor velen. Misschien is dat, los van alle activiteiten en
projecten, nog wel de kern van PSC Open Huis: een plaats
waar mensen hun verhaal en hun zorgen kunnen delen
en waar ze zich begrepen voelen.

Elke maand organiseert Open Huis
30 à 35 zeer uiteenlopende activiteiten.

We doen veel aan cultuurparticipatie. We gaan in groep naar tentoonstellingen, naar de opera en naar het theater. Door afspraken te maken met verschillende cultuurhuizen kunnen we bijzonder goedkope tickets bemachtigen. Een tweede pijler van deze activiteiten bestaat uit recreatief sporten.

We gaan maandelijks kegelen, organiseren twee keer per maand een wandeling en gaan wekelijks netballen en zwemmen. Aan het basiswerk namen in 2017 232 unieke deelnemers op regelmatige basis deel. Belangrijk is dat we al deze activiteiten in groep doen. Veel van onze mensen hebben immers geen of een erg klein sociaal netwerk. Bovendien is het voor niemand fijn om alleen naar een voorstelling of een film te gaan. Bij veel van onze activiteiten spreken we voordien in groep af of praten we na. Dit zorgt er voor dat een voorstelling of een sportactiviteit veel meer wordt dan louter de activiteit zelf.

Een bijzondere vermelding verdient onze poeziegroep De Noordergeuzen. Maandelijks komen de deelnemers samen om samen poëzie te lezen rond een thema. In 2017 organiseerden

BASISWERK

we samen met de bibliotheek Permeke het project “Verliezen, loslaten en weer doorgaan.”

We vroegen aan de deelnemers aan dit project om een voorwerp mee te brengen dat symbool stond voor een verlieservaring in hun leven. Rond dit voorwerp schreven we, onder begeleiding van de organisatie Wilde Raven, poëzie. De grafisch kunstenaar maakte rond de voorwerpen en de verhalen schilderijen. De gedichten en schilderijen vormden samen een tentoonstelling in Permeke. Tijdens de vernissaging kregen de deelnemers letterlijk een podium voor een goedgevulde aula.

Erkenning krijgen voor wat je hebt gemaakt doet iedereen deugd.

Projectwerk 2017

Voor PSC-Open Huis speelt de projectwerking een belangrijke rol in structurele armoedebestrijding. De groep die deelneemt aan dit projectwerk zijn vooral senioren in armoede. Thema's als eenzaamheid, vroeger nadenken over later, gezonde voeding, seksualiteit en relaties hebben in de werkgroep Verzetje de agenda bepaald. Bij werkgroep Verzet-je kaarten de deelnemers maatschappelijke thema's aan waarbij we van onderuit kunnen werken aan nieuwe initiatieven.

Een greep uit de initiatieven in 2017 leest in de volgende pagina's.

3

Het PSC verzet zich tegen toenemende individualisering en ik-gerichtheid, waardoor mensen zonder netwerk de weg kwijtraken in onze samenleving. Het PSC wil de komende jaren blijvende aandacht besteden aan verenigzaamde mensen en via concrete acties met hen samenwerken om uit hun sociaal isolement te geraken.

verdeeld over 7 routes een voorgerecht en hoofdgerecht konden eten bij een organisatie in Antwerpen Noord. Een muzikale afsluiter met dessert in het Oude Badhuis maakte het geheel helemaal af. Een zeer geslaagde eerste editie smaakt letterlijk naar meer!

PROJECT TELEFOONBEZOEKJE

Heel wat mensen komen door omstandigheden moeilijk hun huis uit. Oudere mensen of mensen die door een (tijdelijke) handicap de muren oplopen of hun televisie meer dan beu zijn, missen vooral sociaal contact. In 2017 zijn we gestart met een nieuw initiatief: "Telefoonbezoekje".

Bij dit project bellen we wekelijks mensen op die vaak thuis zijn en houden we een luchtige gesprek over allerlei dagelijkse thema's of bekommernissen. Met een ploegje van 4 vrijwilligers bellen we wekelijks 15 personen op. Zowel de mensen die we opbellen als de vrijwilligers hebben er enorm veel deugd aan. Er zijn al mooie vriendschappen uit voortgekomen, maar vooral het feit dat zowel de vrijwilligers als de opgebelden wekelijks uitkijken naar dat telefoontje, maakt het voor ons een erg geslaagd project. Met dank aan de Burgerbegroting voor de financiële ondersteuning.

Ken je zelf iemand die vaak thuis is en graag telefoneert, laat even iets weten aan Timor (0498 163 962) en dan nemen we die persoon mee op in onze telefoonlijst.

MET DE BUURT AAN TAFEL

PSC Open Huis wilde in 2017 haar kookactiviteiten nog meer promoten in de buurt. Om dit te verwezenlijken hebben we 2 activiteiten opgezet: de Culinaire Tour en de Buurtproeverij. Bij de Buurtproeverij konden mensen zelf een gezonde pizza samenstellen en laten bakken.

Daarna konden ze hun afgewerkte product laten proeven aan de bezoekers van Koffie met Koekskes, het jaarlijkse buurtfeest op 't Schoolplak. Een ander onderdeel van "Met de buurt aan tafel" was de Culinaire Tour 2060 waarbij 150 deelnemers

KOMEN ETEN+

Bij PSC Open Huis wordt er regelmatig gezond gekookt. Maandelijks is er de gezonde kookworkshop waarbij 15 deelnemers samen een makkelijke, lekkere, gezonde én betaalbare menu klaarmaken. Een gezellige sfeer in de groep en de interessante tips die uitgewisseld worden, maakt dat deze activiteit al jaren een sterkhouder is binnen de vereniging.

Naast de kookworkshop is er ook Komen Eten, waarbij 2 groepsleden een gezonde maaltijd klaarmaken voor 8 gasten. Samen een lekker gerecht uitkiezen, zelf de aankopen doen en voor een groep koken is voor heel wat mensen een uitdaging. Maar ook dit initiatief is een succes bij Open Huis geworden.

Nu wilden we dit jaar nog een stap verder gaan: mensen stimuleren om thuis gasten uit te nodigen voor een gezellige en gezonde maaltijd: "Komen Eten+". Met sponsoring van de Burgerbegroting stelden we een uitleendienst samen voor kookmateriaal en kregen we de mogelijkheid om mensen financieel te ondersteunen wanneer ze gasten zouden uitnodigen thuis. Na evaluatie van het project bleek dat heel wat mensen dit toch een te grote stap vonden, maar we zijn blij dat we deze uitdaging wel zijn aangegaan.

VROEGER NADENKEN OVER LATER

In kader van dit thema hebben we het uitgebreid gehad over seksualiteit en relaties. De meeste deelnemers van Open Huis zijn alleenstaand en aarzelen om bijvoorbeeld een nieuwe relatie aan te gaan. Een nieuwe relaties brengt specifieke moeilijkheden met zich mee: opgeven van je onafhankelijkheid: zowel financieel als in woonplaats.

Heel wat deelnemers van Open huis hebben al moeilijke relaties achter de rug en willen geen nieuwe afhankelijkheid van een ander inkomen of schulden. Eind 2017 hebben we een notaris uitgenodigd om vragen van onze deelnemers te beantwoorden rond testament, giften en samenwonen. Door deze infosessie werd al heel wat opgehelderd voor onze deelnemers.

SLOT

Binnen het PSC Open Huis proberen we elke dag voor iedereen een thuis te creëren. We brengen mensen samen, we luisteren naar elkaars verhalen, naar elkaars leven. We doen dit met veel plezier maar het zou onmogelijk zijn zonder jullie steun, op welke manier dan ook. Bedankt om dit jaar na jaar te blijven doen, ook in 2017

Interview

FILIP VANDERBEEK

Een interview van Petra met Filip,
die in 2018 dertig jaar werkt in PSC-Open Huis.
Een kritische, solidaire, bijzondere collega, die zijn engagement
voor “een andere wereld” nooit heeft opgegeven.
Bij zijn bedenkingen past onze stelling 4:

4

Het PSC gelooft niet in jobs als enige truc om
armoede te bestrijden, maar biedt een plek
voor mensen in armoede om zichzelf te zijn,
onthaalt mensen in armoede en laat hen ac-
tiviteiten ontplooiën die hun talenten boven
halen. We bieden hen tijd en opportuniteit
om gaandeweg de regie van hun leven weer
in eigen handen te nemen.

Een oudgediende, Filip Vanderbeek, in gesprek met een beginnende, Petra Schipper, dat kan alleen
maar een boeiend gesprek opleveren, zeker als die oudgediende boeiend kan vertellen.

Filip is een vaste waarde in het PSC, al sinds 1988 (30 jaar!), toen hij solliciteerde voor een voltijd-
se betrekking. Dat was toen nog in een Derde Arbeids Circuit (DAC) statuut, vertelt hij erbij; iets wat
pas in de jaren 1990, dankzij de Witte Woede en de paarse coalitie, werd omgezet tot een regulier
loon met eerlijke voorwaarden en rechten.

Zo weet hij over nog meer maatschappelijke ontwikkelingen te vertellen, ontwikkelingen die on-
middellijk impact hadden op de werking van het PSC. Maar er is in al die jaren wel veel goeds ge-
beurd. Dankzij de aanwezigheid en inzet van vele DAC-ers, voltijdse krachten, en vrijwilligers kon-

den destijds diverse werkingen van de grond komen, zoals het Onthaaltehuis De Halm, de Sociale Dienst, de voedselbedeling, 't Frakske, de Vluchtelingenwerking, enzomeer, werkingen die zich inmiddels verder hebben geëvolueerd of verzelfstandigd.

Tof om te horen over vier eigen theaterproducties die de sociale realiteit in beeld brachten. Leuk om te vertellen is ook dat het PSC kiemplaats is geweest van Tutti Fratelli (sociaal artistiek collectief) en van Brandpunt 23 (sociale fotografie).

Vrij recent kwam dan nog de enorme verandering in 't stad van 3 CAW's naar 1 groot, waar-

onder vele sociale organisaties gekoepeld werden, en de plotse verhuis van het PSC naar 't Schoolplak. Sinds die opdeling in twee locaties is er voor beide werkingen, ACM en PSC Open Huis, wel meer autonomie gekomen: ze zitten elkaar op piekuren niet meer in de weg. Het Open Huis kan echt een inloophuis zijn. Een vrije ruimte met eigen mogelijkheden.

Het is vooral een ontmoetingsruimte met allerlei groepsactiviteiten. Niet te onderschatten hoeveel er gebeurt en hoe het ook een uitvalsbasis is voor allerhande activiteiten buiten de deur en zelfs in het hele land: wandelingen, sport, cultuur, ...

In totaal zijn er zo'n 70 à 80 mensen die meedoen en daar komen regelmatig nieuwe mensen bij. Ook mensen van andere afkomst vinden hun weg ernaartoe, druppelsgewijs. Het Open Huis heeft bovendien een grootstedelijk bereik gekregen: mensen komen ernaartoe vanuit Hoboken tot Ekeren, uit Deurne en Borgerhout. Mensen vinden elkaar, zoeken elkaar op.

"We doen dingen, sàmen", benadrukt Filip, en alleen al dat is een tegenverhaal in de samenleving die vaak geen samenleving is. Het baart hem zorgen dat de afbrokkeling en afbraak van dat samen leven nog nooit zo erg geweest is sinds de Tweede Wereldoorlog als vandaag de dag: de afbraak van de sociale zekerheid en voorzieningen, maar ook de onderlinge cohesie.

Uitsluiting en polarisatie, nationalisme en kansarmoede rijzen de pan uit. Dat probeert het Open Huis al doende tegen te gaan en daarin ligt zijn verzetskracht. We moeten zelfs nog stouter zijn, verwoordt Filip. Dat verzet moet blijven doorgaan. Kleinschalig misschien. Als een bonzaiboompje moet het juist klein en krachtig blijven. Want het gaat om menselijke verbondenheid.

Er is ook verbondenheid via dwarsverbindingen met bevriende en gelijkgezinde verenigingen, zoals STA-AN. Het gaat om de strijd voor mensenrechten: recht op huisvesting, op gezondheidszorg, op zinvolle arbeid, de strijd voor sociale duurzaamheid. En dit tegen de grote stroom in van sociale afbraak en kansenbelemmering. Mensen moeten kansen krijgen op waardig werk, langer dan een jaartje of zo. Ze moeten hun talenten kunnen ontwikkelen op basis van echte vrijwilligheid. Dat laatste probeert het Open Huis te bevorderen.

Zo vertellen bijv. de Noordergeuzen elkaar verhalen in "Kom op Je Verhaal": mensen lezen elkaar een verhaal voor, van eigen hand of ergens gelezen.

In het verslagjaar 2017 heeft het accent van activiteiten nog meer gelegen op cultuurparticipatie: toeleiden naar culturele activiteiten, via inleidingen, ter plekke gegeven of door Filip in een causerie.

Heeft Filip een advies aan de nieuwe stadsprekarijst? Meedoen, optrekken, de sfeer voelen en, wie weet, in vervolg op het Lutherjaar activiteiten mee ontwikkelen over het protestantisme: een kerkbezoek, een poëziegebeuren, een bezoek aan het Geuzenfeest of het Abraham Hans museum, ...

Antwerpen zou er anders hebben uitgezien als de stad niet gevallen was in 1585, zegt Filip nog. Protestantse kerken herbergen misschien eerder hoger opgeleide mensen met meer kansen en voorspoed, maar dat hoeft geen belemmering te zijn: zoals er in Antwerpen sowieso allerlei gemeenschappen en subculturen bestaan, als een multiculturele lappendeken, we kunnen blijven werken aan contact, uitwisseling en menselijke verbondenheid.

Hoop blijven houden te midden van zorgwekkende evoluties, positieve plekken koesteren, zoals nu ook de Woonterp. Zo'n mooi initiatief geeft ook een trouwe kracht als Filip weer nieuwe moed. Want, zo besluit Filip dit inspirerende gesprek: als er veel druppeltjes vallen, begint het te regenen.

adviescentrum migratie (ACM)

4

Het PSC heeft moeite met de beperkte hulp voor mensen op de vlucht (migranten) en vraagt de Europese Unie structurele en humanitaire oplossingen voor de verhoogde instroom van mensen op de vlucht. Het PSC vraagt de Belgische overheid haar beloften tav ontwikkelingssamenwerking na te komen.

Het PSC wil de komende jaren werken aan het verbeteren van de omstandigheden in landen van oorsprong. Het PSC werkt in samenwerking met partners uit het onderwijs een programma uit van wederzijds leren rond de relatie tussen goed bestuur en het verbeteren van de levensomstandigheden.

Als PSC zijn we verbonden met het Vluchtelingenwerk.

Binnen het Adviescentrum Migratie (ACM) vinden we partners, bv in de jongerenwerking, in de vrouwenwerking.

Zij stuurden ons foto's toe van verschillende activiteiten. Een fotoreportage vindt u hiernaast. Mij maakte het blij.

*boven en rechts: bezoek Rusthuis:
Op zomerkamp gaven enkele jongeren aan dat ze eens graag op bezoek zouden gaan in een rusthuis en kennis wilden met maken bewoners. Zo gezegd, zo gedaan. Een van de jongeren doet stage in een rusthuis, en hij bleek de geknipte persoon om ons aan mekaar voor te stellen. We kregen een rondleiding, deelden onze zelfgemaakte koekjes en hielden een danscafé. Het was een gezellige namiddag, waarbij bepaalde jongeren en ouderen elkaar echt vonden en een goed gesprek hadden.*

*onder:
In december bestelden we 'Delivery Theatre' van het Toneelhuis, Theater aan huis door acteur en regisseur Mokhallad Rasem. Hij bracht een interactieve voorstelling over het verwoeste theatergebouw in Bagdad, waar hij zelf vroeger ging spelen.*

PSC IN SAMENWERKING

2017

EEN GREEP UIT ENKELE VERBANDEN

ORBIT EN AMOS

Daarnaast blijven we trouw aan onze partners binnen Orbit en de oecumenische werkgroep AMOS.

Een aantal van onze vrijwilligers volgen regelmatig de studie- en netwerkdagen. Tetty Rooze, bestuurslid van het PSC-Antwerpen, zet zich met hart en ziel in voor deze netwerking, we zijn haar daarvoor zeer dankbaar.

PLATFORM GASTVRIJ NETWERK

Bij het Platform Gastvrij netwerk zijn we aangesloten als vrijwilligersorganisatie. Dit platform is een vzw onder Vluchtelingenwerk Vlaanderen en zet zich in voor een open en solidaire samenleving die mensen op de vlucht verwelkomt en vooruit helpt. De leden delen de missie van Vluchtelingenwerk, maar werken op lokaal vlak, in de eigen stad of gemeente.

MISAG, OVER HOOP EN HUIZEN

Het PSC is via de werkgroep "Migratie, Samenleven en Geloven" (MiSaG) van de VPKB nauw betrokken bij de werkgroep "Over hoop en huizen". In deze werkgroep verzamelen en verdelen we gelden tgv pas erkende vluchtelingen, die een woning moeten zoeken en betrekken. We werken daarin samen met VPKB-gemeenten, die fungeren als "peter- en metergemeente" voor hen die gesteund worden.

9,5

Het PSC gaat ervan uit dat dit manifest gerealiseerd wordt in samenwerking met alle kerkelijke en middenveldorganisaties, die present, protesterend en met plezier werken aan een open samenleving, waarin elke mens met zijn eigen geschiedenis, geloof en situatie een plaats heeft.

5

Het PSC gelooft niet in het doordrukken van efficiëntie en effectiviteitsmantra's in de sociale sector, maar benadrukt het belang van geduldige presentie van sociaal werkers in het leven van mensen die om één of andere reden in de marge van de samenleving terecht zijn gekomen. Het PSC leidt hulpverleners op om de methodiek van presentie te kunnen toepassen en zal protesteren als "present zijn" beschouwd wordt als inefficiënt.

DE LOODSEN

De samenwerking met De Loodsen ivm de cursussen "Presentie" is vruchtbaar, uitdagend en gewoon tof. Sinds 2006 hebben we vele cursisten zien passeren en is op vele plaatsen in het Antwerpse de

presentiemethodiek uitgewerkt en goed gekend. We zijn als PSC fier op deze uitwaaiing van onze kernkwaliteit.

WELZIJNSZORG

Met Welzijnszorg en haar brede netwerk blijven we samen tegen armoede vechten. We doen dit in Antwerpen, België, maar hopen dat in de toekomst ook uit te breiden naar andere steden en landen.

STA-AN

Het netwerk van Verenigingen Waar Armen het Woord Nemen is een sterker geworden netwerk, waarbij onze Vereniging PSC Open Huis, een belangrijke rol kan vervullen qua input en ervaringen. Het netwerk helpt ons verder te kijken dan onze eigen doelgroep en geeft ons tegelijkertijd de rust dat we samen met anderen tegen armoede en onrecht opkomen, en dus een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid dragen.

Ook vele andere contacten geven ons een sterkere slagkracht, die hopelijk armgemaakte mensen ten goede kan komen.

**Omdat het in
de loop van het jaar
duidelijk werd dat onze
stadspredikant ds Ina Koeman
in de zomer van 2018 op pensioen
zou gaan, begonnen we in de zomer
van 2017 te zoeken naar een opvolger.
We vonden die in de persoon van ds Petra Schipper.**

DE TOEKOMST IS BEGONNEN EEN NIEUWE STADSPREDIKANT

We zijn er blij mee en fier op dat zij deze uitdaging met ons en onze stad wil aangaan. Ze is haar weg al beginnen zoeken en loopt het eerste halfjaar van 2018 nog samen met Ina op. Ze zal op een andere manier maar vanuit dezelfde *liefde-voor-mensen* en *verzet-tegen-het-bestaande-onrecht* haar weg gaan en onze voorganger zijn.

Haar bevestiging vond plaats in de Brabantse Olijfberg op 4 maart 2018.

Een stukje uit Petra's intredepreek:

"... Verschans je geloof dus niet achter muren. Geloof toont zich in de samenleving. En waar een hele samenleving mee staat of valt is dit: hoe gaat het met de mensen? Geloof neemt stelling. Voor mensen. Vanuit hùn praktijk. Daarom lijken onze PSC stellingen in hun formuleringen misschien nogal onreligieus. Geen woord over God of bijbel. Doen we daarmee onze protestantse identiteit tekort? Nee, de praktijk leert ons waar het in het geloof op aan komt. Vrouwen, kinderen en mannen houden ons bij de les: hé en wij? Vertaal je geloof naar òns toe, naar onze realiteit. Wees er voor de mensen. Kom voor hen op. In de maatschappij, de kerk, de politiek. Wees luis in de pels. Wees desnoods ambetant, koen, brave, stout. Stoute mensen gevraagd. Mensen op de straten en de pleinen, buiten en binnen de kerken, jongeren, vrouwen, mannen, ... stadspredikanten, vrijwilligers, verenigingen, ... we hebben elkaars stoutheid nodig om de samenleving in de steigers te zetten waar mensen en dus God zich ook in kan thuisvoelen."

In de lezing over Luther ivm de presentatie van de 9,5 stellingen zei Ina: "... In Luther's tijd was de drukpers net uitgevonden ... dat was één van de redenen waarom hij veel invloed

1

Het PSC zal nu niet en nooit accepteren dat mensen in kwetsbare situaties genegeerd worden en door velen als overlast beschouwd worden.

Het PSC zal mensen in de rafelrand van de samenleving een gezicht en stem geven en samen met hen protesteren tegen onrecht en ongelijkheid.

kreeg. In onze tijd hebben we de sociale media . . . de technologische ontwikkelingen kunnen ons helpen om onze boodschap verder te brengen ... ons manifest uit te dragen. Laten we daar maar gretig gebruik van maken! Zodat er echt een tegendraadse beweging groeit, een beweging die opstaat tegen de dood van het onrecht en de ongelijkheid en leeft met de passie voor recht en vrede, gedragen, door de God die Liefde heet."

Als we nu zien hoe Petra de sociale media bespeelt. We zijn er dankbaar voor om op deze nieuwe manier het stadspredikantschap een nieuw elan te kunnen geven.

Petra schrijft daarover: *Wat is de belangrijkste taak van de stadspredikant? Present zijn. Daar zijn waar mensen zijn. En stem geven aan hen die niet worden gehoord. Verhalen verbinden met elkaar, van mensen onderling en van mensen en God. Want God is daar waar mensen zijn. Vooral bij hen die niet worden gehoord. Present ben je met je hele wezen. Je zintuigen, je lijf, je ziel, je hart. Mensen moeten je meemaken, jij moet hen meemaken. Daar is de nieuwe stadspredikant nu ook volop mee bezig. Dat geeft prachtige contacten en ontmoetingen.*

In onze tijd zijn mensen ook veel bezig met sociale media. Die vormen verbindingen tussen mensen die elkaar vaak niet lijfelijk kunnen zien. Voor vluchtelingen, vooral jongeren, vormen die hun lijntje naar familie ver weg. En in eenzaamheid kun je toch contact zoeken. En nu de wereld zo vol prikkels is, komen mensen vaak niet tot rustig luisteren, kijken of lezen, maar kunnen sociale media een plekje bieden om een gedachte of gevoel te delen.

De stadspredikant wil present zijn waar mensen zijn, dus ook virtueel. En dit gebeurt nu langs diverse wegen:

- er is natuurlijk de website van het PSC met subpagina's naar **Vluchtelingenwerk en Open Huis: www.pscantwerpen.be**
- er zijn de Facebookpagina's: te vinden onder "PSC Open Huis" en "Protestants Sociaal Centrum Antwerpen". De laatste wordt verzorgd door de stadspredikant
- de stadspredikant heeft een blog: <https://stadspredikant.webnode.be>
Hierop vind je impressies, verhalen, gedachten, signalen en de mogelijkheid om in contact en gesprek te komen.
- verder vind je de stadspredikant op Instagram (een sociaal medium dat vooral werkt met afbeeldingen): te vinden onder "petraschipperantwerpen" en op Twitter: "@petra_schipper". Deze laatste zijn kort en bondig en bereiken vooral jongeren.

Zo kan de stadspredikant ook virtueel op veel plaatsen en langs vele wegen present zijn. En ze kan ook haar eigen gedachten en gevoelens delen.

Benieuwd? Zin om dit ingang te laten vinden? Neem gerust 's een kijkje en neem eraan deel! En zeg het voort. Bedankt.

DE LAATSTE KEER

Dit was de laatste keer dat ik,
Ina Koeman,
als stadspredikant al deze mooie verhalen
mocht samen zetten. Alle keren was het een
grote vreugde om de verhalen te lezen en de
foto's te zien.

Ik wil graag allen hartelijk danken voor
de prachtige samenwerking. Mensen-in-
armoede en mensen-uit-de-migratie, mensen
uit de kerken en mensen van de werkvloer,
vrijwilligers en professionals, gasten, ... !

Bedankt.
voor ALLES!

Ina Koeman

Uitleiding

